സെന്റ് തോമസ് കോളജ് പാലാ ഓട്ടോണമസ്
അരുണാപുരം പി.ഒ., കോട്ടയം 686 574

October 2026
Vol. 3 Issue 1

പാലൈ
PALAI பாலை
ISSN No: 3049-0316

സോർബയും സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യവും: സ്വാതന്ത്ര്യം, ശരീരം, അതിജീവനം, പ്രതിരോധം

ഡോ. സോണിയ ജോസ്*

സംഗ്രഹം

നിക്കോസ് കസാൻദ്സാക്കിസിന്റെ സോർബ ദി ഗ്രീക്ക് എന്ന നോവലിലെ അലക്സിസ് സോർബ സ്വാതന്ത്ര്യം, ജീവിതോത്സാഹം, ശരീരാനുഭവം, ഇന്ദ്രിയബോധം, സാമൂഹിക നിയന്ത്രണങ്ങളോടുള്ള പ്രതിരോധം എന്നിവയുടെ പ്രതിനിധിയായ കഥാപാത്രമാണ്. ജീവിതത്തെ സൈദ്ധാന്തികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശരീരം, അധ്വാനം, ആഗ്രഹം, വേദന, സംഗീതം, നൃത്തം, മരണം എന്നിവയിലൂടെ നേരിട്ട് അനുഭവിക്കണമെന്നതാണ് സോർബയുടെ ജീവിതദർശനം. ഈ അസ്തിത്വപരവും ശരീരാധിഷ്ഠിതവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യസങ്കൽപ്പത്തെ ബെന്യാമിന്റെ ആടുജീവിതം, കെ. ആർ. മീരയുടെ ആരാച്ചാർ, എസ്. ഹരീഷിന്റെ മീശ എന്നീ സമകാലിക മലയാള നോവലുകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പഠനം.

ആടുജീവിതത്തിലെ നജീബിന്റെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ സാമ്പത്തിക ചൂഷണവും കുടിയേറ്റവും ശാരീരിക തടങ്കലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭൗതിക സാധ്യതകളെ എങ്ങനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് പഠനം പരിശോധിക്കുന്നു. ആരാച്ചാർ -ലെ ചേതനയുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ശരീരം, ലിംഗം, അധികാരം, തൊഴിൽ, പുരുഷാധിപത്യം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. മീശയിൽ ജാതി, മതം, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, കുടുംബം, സാമൂഹിക ഘടനകൾ എന്നിവ വ്യക്തിസ്വത്വത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും എങ്ങനെ നിർമിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതും പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ താരതമ്യത്തിലൂടെ സോർബയുടെ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യവും മലയാള നോവലുകളിലെ സാമൂഹികവും ഘടനാപരവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യസങ്കൽപ്പങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സാജാത്യ-വൈജാത്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു.

പഠനം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന പ്രധാന വാദം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അസ്തിത്വപരവും സാമൂഹികവുമായ രണ്ട് മാനങ്ങളുണ്ടെന്നതാണ്. സോർബ ജീവിതത്തെ ആഘോഷിക്കാനുള്ള വ്യക്തിയുടെ ആന്തരിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമ്പോൾ, നജീബ് അതിജീവനത്തെയും ചേതന പ്രതിരോധത്തെയും മീശ സാമൂഹികമായി നിർമിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിസ്വത്വത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കൃതികളെ ഒരുമിച്ച് വായിക്കുന്നത് ശരീരം, സ്വാതന്ത്ര്യം, അതിജീവനം, പ്രതിരോധം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള സങ്കീർണ്ണമായ ബന്ധങ്ങളെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: സോർബ ദി ഗ്രീക്ക്, നിക്കോസ് കസാൻദ്സാക്കിസ്, സമകാലിക മലയാള സാഹിത്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം, ശരീരം, അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യം, അതിജീവനം, പ്രതിരോധം, ജാതി, ലിംഗം, കുടിയേറ്റം, ശരീരരാഷ്ട്രീയം, താരതമ്യസാഹിത്യം

* അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, പാവനാത്മാ കോളേജ് , മുരിക്കാശ്ശേരി പി. ഒ., ഇടുക്കി - 685604.
Email: soniajose.ek@gmail.com

വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിലും സംസ്കാരങ്ങളിലും രൂപപ്പെട്ട സാഹിത്യകൃതികളെ പരസ്പരം താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ താരതമ്യസാഹിത്യപഠനം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഒരു കൃതിയെ മറ്റൊന്നിന്റെ മാതൃകയിലേക്ക് ചുരുക്കാതെ അവയ്ക്കിടയിലെ സാജാത്യ വൈജാത്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയാണ് താരതമ്യപഠനത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. നിക്കോസ് കസാൻദ്സാക്കിസിന്റെ 'സോർബ ദി ഗ്രീക്ക് ' എന്ന കൃതിയും സമകാലിക മലയാളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട നോവലുകളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം ശ്രദ്ധേയമായ സാധ്യതകൾ തുറന്നുവെക്കുന്നുണ്ട്. വ്യത്യസ്ത ചരിത്ര-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഈ കൃതികൾ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും മനുഷ്യശരീരം, സ്വാതന്ത്ര്യം, വേദന, സാമൂഹിക നിയന്ത്രണം, അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിനായുള്ള അന്വേഷണം എന്നിവയുടെ ആഴത്തിലുള്ള അവതരണം അവയെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

കസാൻദ്സാക്കിസിന്റെ നോവലിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രമായ അലക്സിസ് സോർബ മുൻകൂട്ടി നിർണയിക്കപ്പെട്ട സാമൂഹിക, മതപര, ബൗദ്ധിക ചട്ടക്കൂടുകൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ്. നൃത്തം, അധ്വാനം, ഭക്ഷണം, ലൈംഗികത, സംഗീതം, സൗഹൃദം, സാഹസികത എന്നിവയിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം ജീവിതത്തെ അനുഭവിക്കുന്നത്. ഇതിന് വിപരീതമായി, നോവലിലെ പേരില്ലാത്ത ആഖ്യാതാവ് കൂടുതൽ ബൗദ്ധികവും ചിന്താപരവുമായ വ്യക്തിയാണ്. ആഖ്യാതാവും സോർബയും തമ്മിലുള്ള ഈ വ്യത്യാസമാണ് നോവലിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഘർഷങ്ങളിലൊന്ന്. അതായത്, ചിന്തയിലൂടെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതവും ശരീരത്തിലൂടെ നേരിട്ട് അനുഭവിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷം. സമകാലിക മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ നോവലുകളിൽ ഈ വസ്തുതകളെ വ്യത്യസ്തമായ സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ബെന്യാമിന്റെ 'ആടുജീവിതം' സാമ്പത്തിക കടിയേറ്റം, ചൂഷണം, ശരീരം, അതിജീവനം എന്നിവയെ നജീബിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കെ. ആർ. മീരയുടെ 'ആരാച്ചാർ 'പാരമ്പര്യ ആരാച്ചാർ കുടുംബത്തിലെ ചേതന ഗ്രന്ഥ മല്ലിക്കിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ലിംഗം, അധികാരം, ശരീരം, അക്രമം എന്നിവയുടെ ബന്ധം അന്വേഷിക്കുന്നു. എസ്. ഹരീഷിന്റെ 'മീശ ' ജാതി, മതം, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, സമൂഹം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ വ്യക്തിയുടെ സ്വത്വത്തെ എങ്ങനെ നിർമിക്കുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നു.

കൃതികളെ സോർബയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നിരവധി സാജാത്യങ്ങളും അതിലേറെ പ്രധാനപ്പെട്ട വൈജാത്യങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. സോർബയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രധാനമായും ഒരു വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വപരമായ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്, വിധിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കിടയിലും താൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം. എന്നാൽ ആടുജീവിതത്തിൽ സാമ്പത്തിക ചൂഷണവും ശാരീരിക തടങ്കലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സാധ്യതകളെ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ആരാച്ചാർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ലിംഗത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. മീശ വ്യക്തിസ്വത്വത്തെ ജാതി, മതം, കുടുംബം, സമൂഹം, ചരിത്രസ്മൃതി എന്നിവയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.വ്യക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന സാമൂഹിക ഘടനകളുടെ സ്വാധീനം സോർബയുടെ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യദർശനം കൊണ്ട് പൂർണ്ണമായി വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉയർത്താനാവും. ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ഒരേസമയം അനുകൂലവും വിമർശനാത്മകവുമാണ്. സോർബ ജീവസ്സുറ്റ ജീവിതത്തിന്റെ ശക്തമായ ഒരു ഭാഷ നമുക്ക് നൽകുന്നു. എന്നാൽ മലയാള നോവലുകൾ വ്യക്തികേന്ദ്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യസങ്കൽപ്പത്തിന്റെ പരിമിതികളെ തുറന്നുകാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

സോർബ: ശരീരം ജീവിതദർശനം

സോർബയുടെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു ക്രമബദ്ധമായ ദാർശനിക സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. പകരം, ജീവിതത്തിൽനിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്ത്വചിന്ത രൂപപ്പെടുന്നത്. സോർബയ്ക്ക് ജീവിതം ചിന്തയിലൂടെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒന്നല്ല. അത് രുചിക്കണം, സ്പർശിക്കണം, അനുഭവിക്കണം, സഹിക്കണം, ആഘോഷിക്കണം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ശരീരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥാപാത്രനിർമാണത്തിൽ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്താണ്. ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, മദ്യം കഴിക്കുക, നൃത്തം ചെയ്യുക, അധ്വാനിക്കുക, പ്രണയിക്കുക, യാത്ര ചെയ്യുക, സംഗീതം ആസ്വദിക്കുക തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് അറിവിന്റെ രൂപങ്ങളാണ്. ശരീരത്തിന് ബൗദ്ധിക അറിവിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജ്ഞാനമുണ്ട്." എനിക്കു തോന്നിയാൽ മാത്രമേ ഞാൻ സാന്ത്വരി

ISSN No: 3049-0316

വായിക്കു. എനിക്കു തോന്നണം. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പണിക്കാരനാണെന്നതൊക്കെ ശരിതന്നെ. എന്നാൽ സാന്ത്വരി വേറേ. ഇതൊരു വന്യമൃഗമാണ്. ഇവന് സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. നല്ല സന്തോഷത്തിലാണെങ്കിൽ ഞാൻ സാന്ത്വരി വായിക്കും പാടുകയും ചെയ്യും. നൃത്തവും എനിക്കറിയാം. സൈംബെക്കിക്കോയും' ഹസ്സാപി ക്കോ'യും പെൻറോസാലി'യുമൊക്കെ എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം ഞാൻ പറയാം. എനിക്കു തോന്നണം. നിങ്ങൾ നിർബന്ധിച്ചാൽ എല്ലാം തീരും. ഒന്നു നിങ്ങളോർക്കണം, ഞാനൊരു മനുഷ്യനാണ്.

"മനുഷ്യനോ? എന്നുവച്ചാൽ...?"

"എന്നുവച്ചാൽ, പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്ര മനുഷ്യൻ!"(സോർബ ,18: 2018) പുസ്തകങ്ങളുടെയും തത്ത്വചിന്തയുടെയും ലോകത്തേക്ക് കൂടുതൽ ചായുന്ന ആഖ്യാതാവ് സോർബയിലൂടെ തിരിച്ചറിയുന്നത് അമിതമായ ബൗദ്ധികവൽക്കരണം മനുഷ്യനെ ജീവിതത്തിൽനിന്നുതന്നെ അകറ്റിയേക്കാം എന്നതാണ്. ഇവിടെ സോർബയെ 'ഡയോണീഷ്യൻ' ജീവിതസങ്കൽപ്പവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി വായിക്കാനാവും. ഡയോണീഷ്യൻ എന്ന ആശയം സഹജവാസന, ഉന്മാദം, ശരീരോർജം, വികാരം, സംഗീതം, ആനന്ദം, കർശനമായ അതിരുകളുടെ ലയനം തുടങ്ങിയവയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സോർബയുടെ നൃത്തം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. വാക്കുകൾക്ക് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത വികാരങ്ങളെ അദ്ദേഹം നൃത്തത്തിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നൃത്തം അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റൊരു ഭാഷയായി മാറുന്നു.

എന്നാൽ സോർബയെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഒരു വീരപ്രതീകമായി മാത്രം കാണാൻ കഴിയില്ല. സ്ത്രീകളോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം ഈ കഥാപാത്രത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യം തുറന്നുകാട്ടുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം സാമൂഹിക അധികാരങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനത്തിൽ പുരുഷാധിപത്യപരമായ ചില സമീപനങ്ങൾ പുനരുത്പാദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ലഭ്യമാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനാവും.

സമകാലിക മലയാളസാഹിത്യവുമായി സോർബയെ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ വൈരുദ്ധ്യം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാകുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വ്യക്തിയുടെ പ്രശ്നമായി മാത്രം കാണാനാകുമോ, അതോ അധികാരഘടനകളുമായി അതിനെ ബന്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യമാണ് മലയാള നോവലുകൾ ഉയർത്തുന്നത്.

സോർബയും നജീബും: ആടുജീവിതത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തടവും

ബെന്യാമിന്റെ ആടുജീവിതം സോർബയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമാണ് ഈ കൃതികൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് കാണാനാവും. സോർബയും നജീബും ശരീരവുമായി ആഴത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട കഥാപാത്രങ്ങളാണെങ്കിലും അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സോർബ ചലനം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ നജീബ് നിർബന്ധിതമായ നിശ്ചലതയാണ് അനുഭവിക്കുന്നത്. സാമൂഹികവും സ്ഥാപനപരവുമായ നിയന്ത്രണങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സോർബ നിരന്തരം സഞ്ചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നജീബ് ഒരു കുടിയേറ്റത്തൊഴിലാളിയായി ഗൾഫിലെത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചലനസ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുന്നു. സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്കുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെ ആരംഭിച്ച യാത്ര ക്രമേണ ചൂഷണത്തിന്റെയും ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും പേടിസ്വപ്നമായി മാറുന്നു. ഈ വ്യത്യാസം സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു മാനസിക നിലപാട് മാത്രമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരിധി ഭൗതിക സാഹചര്യങ്ങൾ നിർണയിക്കുന്നു. സാമൂഹിക ചട്ടങ്ങളെ നിരസിക്കാൻ സോർബയ്ക്ക് കഴിയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പരിധിവരെ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നജീബിന് അടിസ്ഥാനപരമായ സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു.

ആടുജീവിതത്തിൽ ശരീരം ചൂഷണത്തിന്റെയും അതിജീവനത്തിന്റെയും പ്രധാന വേദിയായി മാറുന്നു. വിശപ്പ്, ദാഹം, ചൂട്, അധ്വാനം, ഏകാന്തത, ശാരീരിക ക്ഷീണം എന്നിവ നജീബിന്റെ ശരീരത്തെ ക്രമേണ തകർക്കുന്നു. ആടുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാറ്റം ഒരു പ്രതീകം മാത്രമല്ല; മനുഷ്യസ്വത്വം തന്നെ എങ്ങനെ തകർന്നുപോകാം എന്നതിന്റെ ശക്തമായ അവതരണമാണ്. ഇവിടെ സോർബയുമായുള്ള താരതമ്യം നിർണായകമാണ്. സോർബ ശരീരത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും ഉറവിടമായി കാണുന്നു. എന്നാൽ നജീബ് ശരീരത്തെ ആദ്യം ചൂഷണത്തിന്റെയും പിന്നീട്

അതിജീവനത്തിന്റെയും വേദിയായി അനുഭവിക്കുന്നു.എങ്കിലും ഇരുവരെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത് ശരീരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമാണ്. ഇരുവരുടെയും ജീവിതം അമൂർത്തമായ ചിന്തകളിലൂടെ മാത്രം മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല. അവരുടെ ശരീരങ്ങളാണ് അവരുടെ കഥകൾ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട്സോർബയും നജീബും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം ശരീരാനുഭവവും ശരീരരഹിതമായ അനുഭവവും തമ്മിലുള്ളതല്ല; മറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ ശരീരാവസ്ഥകൾ തമ്മിലുള്ളതാണ് എന്ന് മനസിലാക്കാനാവും . സോർബയുടെ ശരീരം താരതമ്യേന സ്വതന്ത്രമാണ്; നജീബിന്റെ ശരീരം മറ്റൊരാളുടെ അധികാരത്തിന് കീഴിലാണ്.ഇതുവഴി ആടുജീവിതം സോർബ ഉയർത്തുന്ന ചോദ്യത്തെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. “ഒരു വ്യക്തി എങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കണം?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് പകരം അത് ചോദിക്കുന്നത്: “ഒരു വ്യക്തിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭൗതിക സാധ്യത തന്നെ നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്?” എന്നാണ്.

സോർബയും ചേതനയും: ആരാച്ചാർ - ലെ ലിംഗം, അധികാരം, ശരീരരാഷ്ട്രീയം

കെ. ആർ. മീരയുടെ ആരാച്ചാർ എന്ന നോവലും സോർബയും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലിംഗം എന്നൊരു പ്രധാന ഘടകം കൂടി കൊണ്ടുവരാനാവും.ചേതന ഗൃദ്ധ മല്ലിക്ക് പാരമ്പര്യമായി ആരാച്ചാർ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ്. അവളുടെ ശരീരവും തൊഴിൽസ്വത്വവും പുരുഷാധിപത്യത്തിന്റെ ദീർഘമായ ചരിത്രത്താൽ നിർണയിക്കപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ശരീരം, അധികാരം, മരണം, കുടുംബം, ലൈംഗികത, സാമൂഹിക നിയന്ത്രണം എന്നിവയെ നോവൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

സോർബയും ചേതനയും ആദ്യനോട്ടത്തിൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ കഥാപാത്രങ്ങളാണ്. സോർബ പുരുഷത്വം, നൃത്തം, ലൈംഗികത, സ്വാഭാവികമായ പ്രവർത്തനം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചേതനയാകട്ടെ കുടുംബം, തൊഴിൽ, സാമൂഹിക പ്രതീക്ഷകൾ, അധികാരബന്ധങ്ങൾ എന്നിവയാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ലോകത്താണ് ജീവിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ഇരുവരും പരമ്പരാഗത സ്വത്വസങ്കൽപ്പങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹിക മര്യാദകളുടെയും ബൗദ്ധിക നിയന്ത്രണങ്ങളുടെയും ചട്ടക്കൂടിൽ ഒതുങ്ങാൻ സോർബ വിസമ്മതിക്കുന്നു. അതുപോലെ ചേതനയും സ്ത്രീയുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന സാമൂഹിക പ്രതീക്ഷകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. ഇരുവരുടെയും കാര്യത്തിൽ ശരീരം സ്വത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാധ്യമമായി മാറുന്നു. എന്നാൽ ആരാച്ചാർ സോർബയുടെ ജീവിതദർശനത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം ലിംഗനിരപേക്ഷമല്ല എന്ന ഒരു പ്രധാന പരിമിതി തുറന്നുകാട്ടുന്നു.

ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും ലൈംഗികതയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യം അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ അത് വിമതതയായി ആഘോഷിക്കപ്പെടാം. എന്നാൽ അതേ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു സ്ത്രീ അവകാശപ്പെടുമ്പോൾ അവൾ സാമൂഹികമായി അപമാനിക്കപ്പെടുകയോ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയോ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാം. ഇതാണ് അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം. വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ ജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള അവകാശമാണ് സോർബയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസങ്കൽപ്പത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. എന്നാൽ ചേതനയുടെ അനുഭവം കാണിക്കുന്നത് വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എല്ലായ്പ്പോഴും ലിംഗവും അധികാരവും നിയന്ത്രിക്കുന്ന സാമൂഹിക ഘടനകളാൽ മധ്യസ്ഥമാക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ചേതന കൂടുതൽ സാമൂഹികബോധമുള്ള ഒരു ശരീരാധിഷ്ഠിത പ്രതിരോധത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മാറുന്നു. അവളുടെ പോരാട്ടം ‘സ്വതന്ത്രയാകുക’ എന്നത് മാത്രമല്ല .മറിച്ചു കുടുംബചരിത്രം, പുരുഷാധിപത്യം, ലൈംഗികത, തൊഴിൽസ്വത്വം, സാമൂഹിക പ്രതീക്ഷകൾ എന്നിവയുമായി ഒരേസമയം ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരുന്നതുകൂടിയാണ്. ഈ നിലയിൽ ആരാച്ചാർ സോർബയുടെ പുരുഷകേന്ദ്രിതമായ അസ്തിത്വവാദത്തോട് ഒരു വിമർശനാത്മക പ്രതികരണമായി വായിക്കാം. അത് ശരീരസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിരാകരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ ആർക്കാണ് ശരീരസ്വാതന്ത്ര്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്നത്, അതിന് എന്ത് വില നൽകേണ്ടിവരുന്നു എന്ന ചോദ്യം ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്നു.

സോർബയും മീശയും: വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹിക ഘടനകളും

എസ്. ഹരീഷിന്റെ മീശ മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട താരതമ്യപരമായ കാഴ്ചപ്പാട് നൽകുന്ന കൃതിയാണ്. ജാതി, മതം, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, സമൂഹം എന്നിവ വ്യക്തിസ്വത്വത്തെ എങ്ങനെ നിർമിക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് നോവലിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതകളിലൊന്ന്.

ISSN No: 3049-0316

സോർബയുടെ വിമതത പ്രധാനമായും വ്യക്തിയുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളോടാണ്. എന്നാൽ 'മീശ ' വ്യക്തി സമൂഹത്തിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഘടകമല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്നു. ജാതി, കുടുംബം, മതം, ആചാരം, പാരമ്പര്യം, പ്രാദേശിക അധികാരം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളിലൂടെയാണ് സാമൂഹിക സ്വത്വം നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നത്. സോർബയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് സ്ഥാപിതമായ ഘടനകളിൽനിന്ന് പുറത്തേക്ക് കടക്കാനുള്ള കഴിവാണ്. മീശയിലെ ലോകം കാണിക്കുന്നത് അത്തരം ഘടനകളിൽനിന്ന് പുറത്തുകടക്കുക എളുപ്പമല്ല എന്നതാണ്. കാരണം അവ വ്യക്തിയുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ശരീരം ഇവിടെ വീണ്ടും സാമൂഹിക അർത്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വേദിയായി മാറുന്നു. ശരീരഘടന, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, ജാതി, സാമൂഹികമാനം എന്നിവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ വ്യക്തിയുടെ ശരീരം വെറും സ്വകാര്യമായ ഒന്നല്ല; സമൂഹം നിരന്തരം വായിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് എന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്.സോർബ തന്റെ ശരീരത്തെ സ്വന്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മീശയിലെ സാമൂഹികലോകം ശരീരത്തെ പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച വിഭാഗീകരണങ്ങളിലൂടെ വായിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിലൂടെ മീശ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നും ഭിന്നമായി സാമൂഹികമായി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന സ്വത്വത്തിലേക്ക് മാറ്റുന്നു. സാമൂഹിക ഘടനകളെ അഭിമുഖീകരിക്കാതെ വ്യക്തിപരമായ പ്രതിരോധം മാത്രം മതിയാകില്ലെന്ന് നോവൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യസംഘർഷത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ

നാല് കൃതികളെയും കഥാപാത്രങ്ങളെ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത കോണുകളിലൂടെ കാണാനാവും നാല് വ്യത്യസ്ത അനുഭവങ്ങളിലൂടെ:

സോർബ- ജീവിതം ആഘോഷം : സോർബ ജീവിതത്തെ ആഘോഷമായി കാണുന്നു. ചിരി, നൃത്തം, സംഗീതം, അധ്വാനം, ആഗ്രഹം, നൃത്തം എന്നിവയിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം വേദനയെ നേരിടുന്നത്. വേദനയ്ക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ അന്തിമ നിർവചനമാകാൻ അദ്ദേഹം അനുവാദം നൽകുന്നില്ല.

നജീബ്- ജീവിതം അതിജീവനം: ആടുജീവിതത്തിൽ ജീവിതം അതിജീവനമായി മാറുന്നു. നജീബിന്റെ ശരീരം അതികഠിനമായ സാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോരാട്ടം പ്രധാനമായും ഭൗതികമാണ്. അതിജീവനത്തിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യസ്വത്വം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

ചേതന- ജീവിതം പ്രതിരോധം: ആരാച്ചാർ -ൽ ജീവിതം പ്രതിരോധമായി മാറുന്നു. ചേതനയുടെ പോരാട്ടത്തിൽ ലിംഗം, കുടുംബം, ലൈംഗികത, അധികാരം എന്നിവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുന്നു. അവളുടെ ശരീരം പാരമ്പര്യ അധികാരഘടനകളെ നേരിടുന്ന ഒരു വേദിയാകുന്നു.

മീശ- ജീവിതം സാമൂഹിക ഉല്പന്നം: മീശയിൽ ജീവിതം സാമൂഹികമായ ഇടപെടലിന്റെയും ചർച്ചയുടെയും രൂപം സ്വീകരിക്കുന്നു. വ്യക്തിസ്വത്വം ജാതി, മതം, കുടുംബം, സമൂഹം, ചരിത്രസ്മൃതി എന്നിവയുള്ളിൽ രൂപപ്പെടുന്നു.

നോവലുകളിലെ നാല് കഥാപാത്രങ്ങളെയും പരസ്പരം പൂർണ്ണമായി വേർതിരിച്ചുനിർത്താനാവില്ല. ആഘോഷം പ്രതിരോധമായി മാറാം; അതിജീവനം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാകാം; സാമൂഹിക ഇടപെടൽ പ്രതിരോധത്തിന് വഴിയൊരുക്കാം. ഇവയെല്ലാം ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന ഘടകമാണ് ശരീരം. കസാൻദ്സാക്കിസിൻറെയും മലയാളനോവലുകളിലെയും കഥാപാത്രങ്ങളെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശക്തമായ ഘടകങ്ങളിലൊന്നാണ് ശരീരം.പരമ്പരാഗത ദാർശനിക സമീപനങ്ങൾ പലപ്പോഴും മനസ്സിന് ശരീരത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. എന്നാൽ ഈ കൃതികൾ ആ മുൻഗണനയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. വിശപ്പ്, അധ്വാനം, ലൈംഗികത, ക്ഷീണം, വേദന, നൃത്തം, ശാരീരികാനുഭവം എന്നിവയിലൂടെയാണ് കഥാപാത്രങ്ങൾ ലോകത്തെ അറിയുന്നത്.എന്നാൽ ഓരോ കൃതിയിലും ശരീരം ഒരേ അർത്ഥം വഹിക്കുന്നില്ല.

സോർബയ്ക്ക് ശരീരം പ്രധാനമായും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഉപകരണമാണ്. നജീബിന് ശരീരം ആദ്യം ചൂഷണത്തിന്റെ വേദിയാണെങ്കിലും പിന്നീട് അത് അതിജീവനത്തിന്റെ ഉപകരണമായി മാറുന്നു. ചേതനയ്ക്ക് ശരീരം ലിംഗാധിഷ്ഠിത അധികാരത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വേദിയാണ്. മീശയിൽ ശരീരം ജാതി, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, സാമൂഹിക സ്വത്വം തുടങ്ങിയവയാൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട്

 ISSN No: 3049-0316

ശരീരത്തെ അധികാരത്തിൽനിന്ന് വേർതിരിക്കാനാവില്ല. ശരീരം സ്വതന്ത്രമാകാം, തടവിലാക്കപ്പെടാം, ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടാം, ലൈംഗികവൽക്കരിക്കപ്പെടാം, നിയന്ത്രിക്കപ്പെടാം, സാമൂഹികമായി അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടാം. ഇവിടെയാണ് സമകാലിക മലയാളസാഹിത്യം സോർബ ദി ഗ്രീക്ക് തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന ദാർശനിക സാധ്യതകളെ കൂടുതൽ വികസിപ്പിക്കുന്നത്. സോർബ ശരീരത്തിലൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ മലയാള നോവലുകൾ ചോദിക്കുന്നത് ശരീരങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് എന്നതാണ്.

സോർബയുടെ റൊമാന്റിക് സ്വാതന്ത്ര്യം

സോർബ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതീകമായി തുടരുന്നുണ്ടെങ്കിലും സമകാലിക വായനയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതദർശനത്തിന്റെ പരിമിതികളും തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളുടെ ആഘോഷം പലപ്പോഴും പുരുഷകേന്ദ്രിതമായി മാറുന്നു. സാമൂഹിക സ്ഥാപനങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഘടനാപരമായ അസമത്വങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ത്രീകൾക്കും കുടിയേറ്റക്കാർക്കും സാമൂഹികമായി പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കും ലഭ്യമാകണമെന്നില്ല.മലയാള നോവലുകൾ ഈ പരിമിതിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ആടുജീവിതം സാമ്പത്തിക അസമത്വവും കുടിയേറ്റവും വ്യക്തിയുടെ സ്വയംനിർണ്ണയശേഷിയെ എങ്ങനെ തകർക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു.ആരാച്ചാർ ശരീരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അനുഭവത്തെ ലിംഗവും അധികാരവും എങ്ങനെ നിർണയിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.മീശ ജാതിയും മതവും സമൂഹവും വ്യക്തിസ്വത്വത്തെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.അതുകൊണ്ട് ഈ കൃതികൾ സോർബയെ അനുകരിക്കുകയോ പൂർണ്ണമായി നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പകരം, അവ സോർബയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യദർശനത്തെ വിമർശനാത്മകമായി പരിശോധിക്കുന്നു.

താരതമ്യവായന സോർബയെ മലയാള കഥാപാത്രങ്ങളേക്കാൾ ഉയർന്നോ താഴ്ന്നോ സ്ഥാപിക്കുന്നതല്ല. പകരം, കൃതികൾ പരസ്പരം ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്നതാണ്. സോർബ മലയാള നോവലുകളോട് വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ഊർജത്തിന്റെയും ജീവിതത്തെ അനുഭവിക്കാനുള്ള ധൈര്യത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മറുവശത്ത് മലയാള നോവലുകൾ സോർബയോട് ഘടനാപരമായ അധികാരം, ലിംഗം, ജാതി, കുടിയേറ്റം, ചരിത്രപരമായ അസമത്വം എന്നിവയെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹികസ്വാതന്ത്ര്യവും

നോവലുകളുടെ താരതമ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യവും സാമൂഹികസ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, വേദന, മരണം, ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്നിവയുമായുള്ള ബന്ധമാണ്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതിനിധിയാണ് സോർബ. ഭയത്തിന്റെയോ കർശനമായ ആശയങ്ങളുടെയോ മുന്നിൽ തന്റെ ജീവിതാനുഭവം കീഴടങ്ങാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുന്നില്ല.എന്നാൽ സാമൂഹികസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് ഒരാൾക്ക് അർത്ഥപൂർണ്ണമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്താൻ കഴിയുന്ന ഭൗതികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സാഹചര്യങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നജീബിന്റെ അനുഭവം ഇത് ഏറ്റവും വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് അതിശക്തമായ മാനസികധൈര്യം ഉണ്ടായിരിക്കാം; എന്നിരുന്നാലും അയാൾ ഭൗതികമായി സ്വതന്ത്രനായിരിക്കണമെന്നില്ല. അതുപോലെ ചേതനയുടെ അനുഭവം ലിംഗം വ്യക്തിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. മീശ ജാതിയും മതവും സാമൂഹിക ഘടനകളും വ്യക്തിക്ക് സ്വയം നിർവചിക്കാൻ കഴിയുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്വത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു.അതിനാൽ ഈ താരതമ്യപഠനം സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു മനോഭാവം എന്നതിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു സാമൂഹിക അവസ്ഥ എന്നതിലേക്കുള്ള ചിന്താവികാസം കാണിക്കുന്നു.സോർബ ആദ്യത്തേതിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. മലയാള നോവലുകൾ രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ആവശ്യകത മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു.

'സോർബ ദി ഗ്രീക്ക് ' എന്ന കൃതിയും ആടുജീവിതം, ആരാച്ചാർ, മീശ എന്നീ സമകാലിക മലയാള നോവലുകളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങൾക്കിടയിലെ സമ്പന്നമായ ഒരു സാഹിത്യസംഭാഷണം

ISSN No: 3049-0316 വാല്യം 3 ലക്കം 1 ഒക്ടോബർ 2026

വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ സംഭാഷണത്തിന്റെ കേന്ദ്രം മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രമായി ജീവിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണമാണ്.

സോർബ ശരീരത്തിലൂടെയാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നത്. അദ്ദേഹം നൃത്തം ചെയ്യുന്നു, അധ്വാനിക്കുന്നു, ഭക്ഷിക്കുന്നു, ആഗ്രഹിക്കുന്നു, വേദനിക്കുന്നു, ആഘോഷിക്കുന്നു. ബൗദ്ധികവും മതപരവും സാമൂഹികവുമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അസ്തിത്വസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതീകമായി മാറുന്നു. ജീവിതത്തെ വെറും വിശദീകരിക്കേണ്ട ഒന്നല്ല, ജീവിക്കേണ്ട ഒന്നാണ് എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സന്ദേശം.

എന്നാൽ മലയാള നോവലുകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യദർശനത്തെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. നജീബ് സാമ്പത്തിക ചൂഷണവും ശാരീരിക തടങ്കലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു. ചേതന ശരീരസ്വാതന്ത്ര്യം ലിംഗവും അധികാരവും എങ്ങനെ നിർണയിക്കുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. മീശ വ്യക്തിസ്വത്വം ജാതി, മതം, പുരുഷത്വം, ലൈംഗികത, സമൂഹം എന്നിവയ്ക്കുള്ളിൽ എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു. ഇത് സോർബയെ നിരസിക്കുന്നതിലേക്കല്ല, മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ പുനർവായിക്കുന്നതിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നത്. ജീവന്റെ ഊർജം, അനുഭവം, ശരീരം എന്നിവയുടെ പ്രാധാന്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ സോർബ ഇന്നും പ്രസക്തനാണ്. എന്നാൽ ശരീരം ഒരിക്കലും വെറും വ്യക്തിപരമായ ഒന്നല്ലെന്ന് മലയാള നോവലുകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അത് സാമൂഹികവും ചരിത്രപരവും രാഷ്ട്രീയവും ലിംഗാധിഷ്ഠിതവും സാമ്പത്തികവുമായ ഘടകങ്ങളാൽ നിർണയിക്കപ്പെടുന്നു.അതിനാൽ ഈ താരതമ്യപഠനത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അസ്തിത്വപരവും ഘടനാപരവുമായ രണ്ട് മാനങ്ങളുണ്ട് എന്നതാണ്.

ജീവിക്കാൻ വ്യക്തിക്ക് ആന്തരികമായ ധൈര്യം ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ആ ജീവിതം തിരഞ്ഞെടുക്കാനും മാന്യതയോടെ ജീവിക്കാനും പ്രതിരോധിക്കാനും കഴിയുന്ന സാമൂഹികവും ഭൗതികവുമായ സാഹചര്യങ്ങളും ആവശ്യമാണ്.സോർബ ജീവിതത്തിന്റെ മുന്നിൽ നൃത്തം ചെയ്യാൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നജീബ് അതിജീവനത്തിന്റെ അർത്ഥം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചേതന ശരീരാധിഷ്ഠിതമായ പ്രതിരോധത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണത കാണിക്കുന്നു. മീശ, വ്യക്തി എപ്പോഴും സമൂഹവുമായി നടത്തുന്ന ഒരു ചർച്ചയ്ക്കുള്ളിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.ഇവയെ ഒരുമിച്ച് വായിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിശാലമായ ഒരു ദർശനം രൂപപ്പെടുന്നു. ജീവിതം എന്നത് തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല, തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, മാന്യത, ശരീരസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രതിരോധം എന്നിവ സാധ്യമാകുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള നിരന്തരമായ പോരാട്ടം കൂടിയാണ് എന്ന ദർശനം.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. കസാൻദ്സാകീസ്, നിക്കോസ്. സോർബ. വിവ. ഡെന്നിസ് ജോസഫ്. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2018.
2. ബെന്യാമിൻ. ആടുജീവിതം. തൃശ്ശൂർ: ഗ്രീൻ ബുക്സ്, 2008.
3. മീര കെ. ആർ. ആരാച്ചാർ. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2012.
4. ഹരീഷ് എസ്. മീശ. കോട്ടയം: ഡി.സി. ബുക്സ്, 2018.
5. Bien, Peter. “Zorba the Greek, Nietzsche, and the Perennial Greek Predicament.” The Antioch Review 25.1 (1965): 147–163.
6. Kazantzakis, Nikos. Zorba the Greek. Trans. Carl Wildman. New York: Simon and Schuster, 1953.
7. Kim, Jihee. “A Study of the Life of Kazantzakis and Chuangzi in Zorba the Greek: With Particular Reference to the Liberal Spirits of Soyoyu.” The Journal of East-West Comparative Literature 62 (2022): 95–121.
8. Kim, Wook-Dong. “Nikos Kazantzakis’s Zorba the Greek: Another Echo of Henri Bergson.” The Explicator 75.3 (2017): 181–184.